

UUSISKRALAISESTA LEIRISTÄ

„Iskran” 87. numeron pääkirjoituksessa Plehanov toteuttaa menestyksellisesti kill with kindness (leppeydellä surmaamisen) taktiikkaa nyökkäillen leppeästi ja myöntävästi Martoville. Samalla kun Plehanov kumartelea 85. numeron pääkirjoituksen kirjoittajalle, hän *tosiasiallisesti kumoaa tämän täydellisesti* ja ajaa nimenomaan niitä katsantokantoja, joita „Vperjod” on aina puoltanut. Onneksi olkoon! Mutta tehkää vielä selvä sukulaisuudesta Martynoviin, arvoisa dialektikko. Puhukaa hänen kanssaan siitä kauheasta ja teille tuhoisasta perspektiivistä, joka toteutuu, jos te *„valmisteltuanne voiton”* (87. numeron tunnus) saatte voiton! Puhukaa hänen kanssaan „vallan valtaamisen”, „väliaikaiseen hallitukseen osallistumisen” ja „vallankumouksellisen diktatuurin” peloittavasta vaarasta. Plehanov parka, hän saa vielä kauan selviytyä siitä roskasta, jota koko (?) toimituksen hyväksymät Trotskin, Martynovin, Työmiehen ja Axelrodin kirjaset ovat kasanneet! „Iskran” 86. numeron liitteessä Popov *tunnustaa, että hän on sen kirjeen kirjoittaja, joka on julkaistu Leninin „Ilmoituksessa”*. Mikä olikin todistettava! Vähemmistön gentlemannien harjoittama puolueen järjestelmällinen pettäminen on todistettu. Kuten olemme ennustaneetkin, gentlemannit yrittävät päästä pälkähästä kääntämällä lukijan huomiota kysymykseen siitä, oliko Leninillä oikeutta konfiskoida kirjettä, joka paljastaa bonapartelaisia. Moraalisesta herkkyydestään tunnetut Martov ja Popov ulvovat sekä varkaudesta että vakoilusta y.m. Haukkukaa, herrat, ahke-roikaa: perustelujen puutteessa teille ei jääkään muuta neuvoksi kuin sättiä.